

неговитѣ хубави стихотворения, съ които сж пълни вашитѣ чиганки и христоматии.

Ив Вазовъ е роденъ на 27 юний 1850 год. въ красивия планински градецъ Сопотъ, който е близо до гр. Карлово. Тамъ той се училъ най-напрѣдъ при стария даскалъ Ю. Неновъ. Като свършилъ III класъ, отишелъ въ гр. Калоферъ, дѣто го училъ *даскалъ Ботю*, бащата на нашия народенъ герой и поетъ *Хр. Ботевъ*. Въ Калоферъ той почналъ да прочита стихотворения отъ руски писатели и поети и така билъ увлеченъ въ тѣхъ, че почналъ да ги декламира. Слѣдъ това Вазовъ отишелъ въ Пловдивъ да се учи въ гимназията. Баща му искалъ да го направи търговецъ, но Вазовъ нѣмалъ наклонность къмъ търговията.

Въ 1870 год. той отишелъ въ Букурещъ, дѣто се запозналъ съ *Любенъ Каравеловъ*, който го уважавалъ за неговитѣ голѣми дарби, като писателъ.

Когато въ 1877 год. Русия води война съ Турция за освобождението ни, Вазовъ билъ назначенъ чиновникъ при свищовския руски губернаторъ.

Въ 1880 год. слѣдъ освобождаването на България, Вазовъ отишълъ въ Пловдивъ и тамъ почналъ да пише своитѣ хубави съчинения, които сж тѣй много, че не можемъ тука да ги изброяваме всички.

За васъ е важно да запомните, че той е единичкия ни *народенъ* поетъ и писателъ, защото въ неговитѣ стихотворения, разкази, романи и драми се описва животътъ на нашия народъ, прѣди освобождението ни, дори до сега.

Народната душа е описана отъ Вазова, както си е, безъ приструвки. Какъ нашия народъ е страдалъ подъ турското лошо робство и какъ се е борилъ, за да се освободи, всичко това е описано въ романа „*Подъ игото*“, въ стихотворната сбирка „*Избавление*“, въ разказитѣ му „Немили-недраги“ и въ много негови книги.

Той е написалъ отдѣлна сбирка „*Стихотворения за дѣца*“, които вие сте чели и декламирали. Днесъ неговитѣ съчинения сж събрани и издадени въ нѣколко голѣми книги-томове и сж разпространени на всѣкъдѣ, дѣто има българи и дѣто се чете и пише на български езикъ.